

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Ing C. F.

zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Balcarem
se sídlem Praha 1, Panská 895/6,

proti

žalovanému

Ministerstvo zemědělství,
se sídlem Těšnov 17, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 7. 4. 2016, č. j. 17810/2016-MZE-12151,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce podal dne 5. 10. 2007 žádost o trvalé odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa p. č. X a p. č. Y v k. ú. Masečín v jeho vlastnictví v rozsahu 70 m². Žádost žalobce podal z důvodu již postavené zabezpečovací konstrukce pro stabilizaci svahu.
2. Rozhodnutím Městského úřadu Černošice (dále též jen jako „městský úřad“) ze dne 17. 5. 2010, č. j. ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi nebylo povoleno trvalé odnětí části pozemků p. č. Y v katastrálním území Masečín podle § 13 odst. 1 a § 15 odst. 1 zákona 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „lesního zákon“).
3. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ohledně kterého rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje (dále též jen jako „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 14. 10. 2010, č. j. 106165/20108/KUSK/OŽPZ2 - Mi.
4. Na základě podnětu MÚ Černošice bylo ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 správního řádu rozhodnutím Ministerstva zemědělství (dále též jako „ministerstvo“ nebo „správní orgán prvního stupně“) ze dne 3. 2. 2011, č. j. 36213/2010-16230 rozhodnutí krajského úřadu změněno tak, že odvolání žalobce proti rozhodnutí MÚ Černošice bylo zamítnuto.
5. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce rozklad, o kterém rozhodl ministr zemědělství rozhodnutím ze dne 7. 4. 2011, č. j. 66097/2011- MZE-1000 tak, že rozklad žalobce zamítá a rozkladem napadené rozhodnutí ministerstva potvrzuje.
6. Proti tomuto rozhodnutí pak podal žalobce žalobu, jíž se domáhal jejího zrušení. O žalobě rozhodl Městský soud v Praze (dále též jako „městský soud“ nebo jen „soud“) rozsudkem č. j. 8 A 131/2011-37; napadené rozhodnutí ministra zemědělství zrušil a žalovanému vrátil věc k dalšímu řízení.
7. Předmětem přezkumu je v pořadí druhé rozhodnutí žalovaného, který rozhodl tak, že rozklad žalobce zamítá a rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 3. 2. 2011, č. j. 36213/2010-16230, potvrzuje

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. V podané žalobě žalobce vytýká napadenému rozhodnutí nezákonnost způsobenou tím, že žalovaný nepostupoval při přezkumu hodnocení důkazů pořízených žalobcem, orgány státní správy lesů a důkazů pořízených třetími osobami v souladu s obecnou zásadou materiální pravdy podle § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu. Žalobce trvá na tom, že v řízení nebyl zjištěn stav věci náležitým způsobem s tím, že pokud účastník správního řízení tvrdí a dokládá nežádoucí stav a krajní nouzí odůvodněný zásah má dokazování směřovat k jeho tvrzení tedy správní orgán má věc náležitě prošetřit, provést důkazy vznesené do řízení účastníkem a opatřit důkazy další a na základě náležitého zhodnocení a tvrzení účastníka potvrdit či vyvrátit.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Žalobce v podané žalobě tvrdí, že předmětný pozemek zabezpečil před dalším sesuvem podloží a tím plnil obecnou prevenční povinnost založenou předpisy občanského práva; jednal v krajní nouzi a jednalo se o nezbytné opatření.
10. Zabezpečovací opatření realizoval ve veřejném zájmu a v řízení usiloval o to, aby ke zjištění veřejného zájmu vedlo i dokazování. Pojem zabezpečení pozemků je podle žalobce nutno chápat z více aspektů: jednak k zabezpečení pozemku p. č. X zastavěné plochy chaty jako takového, nutného pro stabilizaci stavby, jednak jako zamezení negativního působení okolního pozemku p. č. Y z hlediska geotechnických vlivů (tlak okolního podloží) na zastavěný pozemek p. č. X a dále jako zabezpečení pozemku p. č. Y proti vlivům sesuvů, a to jak celkového postupného, tak i drobného vlivem padajících úlomků a v neposlední řadě i pozemků s budovami, ležících pod předmětným zabezpečením.
11. Předpoklad vynětí pozemků určených k plnění funkcí lesa se neopírá o administrativní určení stavby ani o proces stanovení rozsahu a způsobu zabezpečovacího opatření, ale o veřejným zájmem odůvodněný stav, pro který je vynětí pozemku nezbytné.
12. Správním orgánům žalobce vytýká ne hospodárnost, trvá na tom, že městský úřad, poté co opakovaně o žádosti žalobce o vynětí pozemků rozhodoval, nepoměřoval váhu veřejného zájmu na ochraně lesa se soukromým zájmem žalobce, neřešil, zda se jednalo o nezbytné zabezpečení svahu. Městský úřad dovozuj e charakter opatření jako rekreační stavbu, bagatelizuje relevantní znalecký posudek Ing. Horové pořízený nezávisle na žalobci v jiném správním řízení i stanovisko Stavebního úřadu stejně tak zprávu znalce z oboru inženýrské geologie RNDr. Pavla Poláka. K objasnění věci se spokojil s dodatečným místním šetřením, ačkoliv není odborně erudován v oblasti geologie, geotechnika ani statika staveb.
13. Žalobce konstatoval, že prvoinstanční orgán na základě místního šetření, a to vizuálního posouzení, kvalifikoval žalobcovo opatření jako stavbu budoucího rekreačního objektu, což dovodil z toho, že stavba tvoří funkční celek se stavbou na stavebním pozemku tj. základovou deskou původního objektu, který musel být pro posuny podloží žalobcem stržen. Ministerstvo shodně se správním orgánem interpretovalo znalecký posudek a záměry žalobce dovodilo též z projektové dokumentace. Znaleckému posudku Ing. Horové i zprávě znalce Poláka oba správní orgány konkurují vlastním hodnocením místních podmínek zjištěných při místním šetření, tedy nikoliv způsobem, který by byl pro náležité zjištění věci adekvátní. Usuzují na opatření nově budovaného objektů a nedbají na doporučení vyhotovit znalecký posudek, jak bylo vysloveno v původním kasačním rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 28. 8. 2009.
14. Žalobce dále argumentuje tím, že dovozený potenciál využitelnosti stavebního opatření jako základu pro stavbu, nezbavuje orgán rozhodující o vynětí pozemků z pozemků plnících funkci lesa povinnosti zkoumat důvody deklarované žalobcem a to tím spíše, že na základě zjištěných skutečností je zřejmé, že v oblasti dochází k posunu podloží. Orgán státní správy lesů má podle názoru žalobce zkoumat, zda je naplněn důvod k jinému využití předmětného pozemku, a to v kontextu veřejného zájmu, který ovšem nepředstavuje pouze zájem na zachování původního lesa, nýbrž zájem na zachování stability lesního pozemku i zájem na nerušeném výkonu práv třetích osob. To, jaký má či nemá stavba potenciál, přísluší zvažovat stavebnímu orgánu.
15. V podané žalobě dále žalobce tvrdí, že veřejný zájem v dané věci nepředstavuje toliko obecně vymezený účel, pro který má být pozemek využíván, ale že tento veřejný zájem má

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

být chápán v širších souvislostech. Žalobce při realizaci předmětného zabezpečení jednal v dobré víře, vycházel z procesu tvorby územního plánu v rozhodném období, který vymezil podstatnou, a právě tu zastavěnou část jeho pozemku jako zastavitelné území obce. Žalobce připustil, že obec Štěchovice v roce 2005 přijala jiný územní plán, který již s původně vymezeným zastavitelným územím obce nepočítal a v jehož rámci i do současně zastavěného území nebyl předmětný pozemek p. č. Y zahrnut, tento územní plán však žalobce považuje za nezákonný.

16. Současně je žalobce obeznámen se zpracováním nového územního plánu městyse Štěchovice, který má napravit důsledky způsobené územním plánem současným; náprava chybného stanovení zastavitelného území je i v souladu se stanoviskem orgánu státní správy lesů. Žalobce má za to, že striktně formulovaný účel využití části pozemků ze strany správních orgánů, pro který žalobce žádal povolení vynětí, tu nebude dán. Žalobce rovněž poukázal na to, že orgán státní správy lesů MÚ Černošice v rozhodném období rozhodl o vynětí podstatně rozsáhlejších výměr, a to i v nesouladu s územními plány.
17. V rámci vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že žalobce se ve správním řízení domáhal rozhodnutí o vynětí pozemků p. č. Y k. ú. X, respektive jeho části o výměře 70 m² z pozemků určených k plnění funkce lesa, neboť na tomto pozemku v krajní nouzi zřídil stavbu, kterou označuje jako zabezpečovací konstrukci před dalším sesuvem podloží.
18. Žalovaný stručně shrnul, že rozhodnutím MÚ Černošice ze dne 17. 5. 2010 trvalé odnětí části pozemku povoleno nebylo, toto rozhodnutí bylo změněno k odvolání žalobce rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 14. 10. 2010, kdy trvalé odnětí předmětného pozemku povoleno bylo. Uvedené rozhodnutí bylo přezkoumáno Ministerstvem zemědělství ve zkráceném přezkumném řízení a ve výsledku bylo zamítavé rozhodnutí MÚ Černošice potvrzeno, přičemž toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno také rozhodnutím ministra zemědělství ze dne 7. 4. 2011 o rozkladu. O tomto rozhodnutí v rámci podané správní žaloby rozhodoval Městský soud v Praze, který rozsudkem ze dne 15. 12. 2015, č. j. 8 A 131/2011-37, rozhodnutí ministra zemědělství zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení. Jak se podává z odůvodnění tohoto rozsudku, vytkl Městský soud v Praze žalovanému, že se v přezkumném řízení správní orgány řádně nevypořádaly se žalobcem předloženým vyjádřením RNDr. Pavla Poláka ze dne 5. 11. 2006, Ing. J. Š. ze dne 28. 3. 2008 a znaleckým posudkem číslo 998-25/08 vypracovaným Ing. Pavlem Viceníkem ze dne 14. 5. 2008. V dalším řízení žalovaný uvedené důkazy zhodnotil, ale i po jejich zhodnocení nebylo možné shledat žádost žalobce za oprávněnou, neboť pro řízení o trvalém odnětí pozemků z pozemků určených k plnění funkce lesa skutečnost, že předmětný pozemek daný moment funkce lesa neplní, nemá vliv na jeho určení k plnění těchto funkcí. Opačný závěr by fakticky legalizoval následky závažné protiprávní činnosti.
19. Předmětná vyjádření nezachycují a s ohledem na dobu vzniku ani nemohou zachycovat stav pozemku před započatím nepovolené stavební činnosti žalobce, který naopak význam pro rozhodnutí v uvedeném řízení má. V dané věci není z hlediska veřejného zájmu na zachování lesa jako nedílné součásti přírodního bohatství vhodné žádosti žalobce vyhovět, žádný z předložených důkazů není v souladu s tvrzením žalobce o povaze předmětné stavby jakožto zabezpečovací konstrukce, ani o jejím provedení v krajní nouzi

III. Obsah správního spisu.

20. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce podal žádost o trvalé odnětí pozemků určených k plnění funkcí lesa Městskému úřadu v Černošicích dne 5. 10. 2007. S odkazem na § 22 odst. 1 lesního zákona žalobce konstatoval, že na předmětném pozemku postavil zabezpečovací konstrukci v souladu s projektovou dokumentací, za odborného dozoru a v souladu se znaleckými posudky. Práce byly realizovány z důvodu možnosti vzniku škody na majetku či zdraví vlastníka a třetích osob. Žalobce v žádosti uvedl, že je třeba zohlednit ráz lokality, na jejímž území je nemovitost umístěna (bezprostřední blízkost velice strmého skalnatého svahu hraničícího o cca 50 m níže s pozemkem sousedního vlastníka) s tím spojené následky případného zřícení zabezpečovaných objektů. Rozšíření půdorysu konstrukce zabezpečení je v souladu s citovanými posudky zohledňujícími skutečnost, že k posunu podloží došlo v míře podstatně větší, než je výměra pozemku p. č. X. Zabezpečovací práce bylo třeba s ohledem na nutnost stabilizace podloží a v neposlední řadě též danou lokalitu provést ve větším rozsahu. Součástí žádosti bylo podrobné zdůvodnění požadavku, údaje o celkovém rozsahu pozemků určených k plnění funkcí lesa, jejichž zábor se předpokládá, údaje o dotčených pozemcích určených k plnění funkcí lesa, snímek katastrální mapy s grafickým znázorněním požadovaného záboru, údaje lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy lesních porostů. K žádosti žalobce rovněž připojil projektovou dokumentaci zabezpečení pozemku, polohopisný a výškopisný plán, geologické posudky ze dne 5. 11. 2006, 14. 3. 2007, 7. 9. 2007 podané RNDr. Polákem a statické posudky ze dne 20. 4. 2000 a 27. 8. 2007.
22. Dne 17. 3. 2008 vydal MÚ Černošice Odbor životního prostředí jako orgán ochrany přírody závazné stanovisko, kterým vyslovil nesouhlas se zásahem do významného krajinného prvku - lesa na pozemku číslo parcelní Y v katastrálním území X, a to s vydáním rozhodnutí podle zvláštního předpisu o vyjmutí pozemků p. č. Y v katastrálním území X z pozemků určených k plnění funkcí lesa.
23. Jak se podává z odůvodnění závazného stanoviska, dne 21. 2. 2008 orgán ochrany přírody realizoval ohledání na místě a zjistil, že na pozemku byl proveden zářez do terénu, do kterého byla umístěna stavba, která je opatřena dveřmi a dvěma otvory pro umístění oken, stavba má pultovou střechu. Ke stavbě byla přivedena cesta opět v zářezu. Pultová střecha navazuje na mírný svah nad Vltavským údolím. Sama stavba je umístěna stále ještě nad hlavním zlomem, kdy se z mírného svahu stává svah značně kolmý. Hlavní zlom svahu je asi o 4 až 5 m pod budovou směrem k Vltavě. Budova je cihlová a betonová, před ní je zpevněná plocha. Majitel pozemku vytvořil zářez pro cestu tak, že výrazně narušil kořenový systém borovice rostoucí na hraně zářezu, tím výrazně ovlivnil jejich statiku.
24. Orgán ochrany přírody konstatoval, že rozšíření zpevněných zastavěných ploch na úkor lesních pozemků je z hlediska zájmů ochrany přírody a zákona č. 114/1992 Sb. nepřijatelné, protože ze zákonné definice významného krajinného prvku je patrné, že za

významný krajinný prvek - les se považuje celý ekosystém, včetně edafonů, bylinných a dřevinných pater a živočichů, kteří se mohou v místě vyskytovat. Rozšíření zastavěných a zpevněných ploch naruší koloběh látek v daném místě, zničí půdní edafon, zamezí obnově lesa na místě záměru, bude mít negativní vliv na okolní porosty z hlediska omezení zásaku dešťových vod do půdního profilu a může ohrozit stabilitu okolních stromů, kterým bude jednostranně narušen kořenový systém. Správní orgán dále zhodnotil, že v případě zvětšení budovy dojde i k intenzivnějšímu využívání celé lokality a tím se zvýší negativní antropogenní vlivy na širší okolí stavby. Jako podpůrný argument pro vydání nesouhlasu pak uvedl, že záměr se nachází v místě systému ekologické stability vymezeném generelem jako lokální biocentrum a významný krajinný prvek. S ohledem na charakter stavby konstatoval, že tato bude využívána k obytným, pravděpodobně rekreačním účelům, přičemž rozvoj chataření v lokalitě Masečinských lesů je nežádoucím škodlivým vlivem ohrožujícím stabilitu vymezeného systému ekologické stability, který je chráněn podle § 4 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.

25. Rozhodnutím ze dne 1. 4. 2008 městský úřad žádost žalobce zamítl, s tím, že podle § 149 odst. 3 správního řádu vydáním závazného stanoviska nastala procesní situace, kdy správní orgán již neprovádí další dokazování a žádosti nevyhoví.
26. Odbor životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Středočeského kraje změnil dne 2. 7. 2008 závazné stanovisko MÚ Černošice a vydal souhlas se zásahem žalobce do významného krajinného prvku trvalým odnětím plnění funkcí lesa části lesního pozemku p. č. Y v katastrálním území X o výměře 70 m².
27. Jak se podává z tohoto závazného stanoviska, Krajský úřad Středočeského kraje v rámci odvolacího řízení dospěl k závěru, že na předmětném pozemku se jedná o stavbu „zabezpečovací konstrukce“ v místě, kde již v minulosti byla realizována chata o výměře přibližně 50 m² a tato plocha již funkci lesa neplnila. Rozšířením této plochy požadovanou změnou, není z hlediska ochrany přírody a krajiny ohrožena či oslabena ekologicko - stabilizační funkce lesa jako celku, tedy nebude poškozen či zničen les jako významný krajinný prvek. Funkce lesa jako významného krajinného prvku zůstane zachována, umístění stavby předmětné lokality není z celkového pohledu ochrany přírody žádoucí je však třeba konstatovat, že odnětím plochy o výměře 70 m² z pozemků určených k plnění funkcí lesa v místě, když již byla dříve realizována stavba, nebude ekologicko - stabilizační funkce lesa jako významného krajinného prvku narušena.
28. Po změně závazného stanoviska Krajský úřad pro Středočeský kraj rozhodnutí městského úřadu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, že správní orgán prvního stupně je povinen ve věci provést dokazování a řádně zjistit skutkový stav.
29. Krajský úřad vyslovil, že předmětem dokazování musí být, zda zabezpečovací konstrukce byla či nebyla nezbytně nutným opatřením, kterými měla být zajištěna bezpečnost žalobce, zabezpečen pozemek p. č. X a stavba číslo evidenční Z před škodami způsobenými zejména sesuvem půdy, padáním kamenů, pádem stromů nebo jejich částí, přesahem větví a kořenů, z pozemku p. č. Y určeného k plnění funkcí lesa.
30. Prvoinstančnímu orgánu dále uložil povinnost zjistit, zda přijaté opatření k zajištění bezpečnosti osob a majetku bylo vyvoláno v důsledku možného vzniku škody na majetku či zdraví žalobce a třetích osob a s tím spojeným nebezpečím z prodlení tzv. krajní nouze. Pokud nebude prokázáno, že žalobce konal v krajní nouzi pak prvoinstanční orgán zavázal vzít na vědomí, že žalobce porušil svým postupem § 22 odst. 1 zákona o lesích, neboť jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

oprávnění provést opatření na pozemku určeném k plnění funkcí lesa bylo podmíněno rozhodnutím příslušného orgánu státní správy, který měl stanovit rozsah a způsob zabezpečovacích opatření a dále to, že porušil § 13 odst. 1 zákona o lesích, protože využití pozemku určeného k plnění funkcí lesa k jiným účelům je zakázáno.

31. Při posuzování možnosti dodatečného povolení trvalého odnětí pak prvoinstanční orgán zavázal respektovat § 13 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b), c) zákona o lesích. Pokud by prvoinstanční orgán dospěl k závěru, že veřejný zájem na zachování celistvosti pozemků p. č. Y převažuje nad zájmem soukromým, odnětí nepovolí. Krajský úřad uvedl, že argumenty žalobce, že část pozemku p. č. Y neplní funkci lesa je sice aktuálně pravdivý, ale tento stav zapříčinil žalobce svým postupem. Zda tento postup bude moci být tolerován, závisí na zjištění prvoinstančního orgánu, zda žalobce jednal v krajní nouzi.
32. Rozhodnutím ze dne 3. 9. 2008 městský úřad žádost žalobce zamítl, s tím, že žalobcem realizovaná stavba není zabezpečovací konstrukcí, ale rozestavěnou rekreační chatou, jejíž stavba je v rozporu se schváleným územním plánem a odnětí části pozemku by bylo v rozporu s § 15 odst. 2 lesního zákona.
33. Rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 11. 2008 bylo k odvolání žalobce rozhodnutí městského úřadu zrušeno a věc vrácena tomuto úřadu k dalšímu řízení.
34. Rozhodnutím ze dne 24. 3. 2009 městský úřad opětovně nepovolil odnětí pozemku, když po provedeném dokazování dospěl k závěru, že jednání žalobce nebylo jednáním v krajní nouzi v nezbytně nutném rozsahu.
35. Krajský úřad Středočeského kraje vydal dne 25. 6. 2008, pod č. j. 077525/2009/KÚSK/OŽP/2/Mi, rozhodnutí, kterým změnil odvoláním žalobce napadené rozhodnutí MÚ Černošice tak, že MÚ Černošice povoluje podle § 13 ve spojení s § 15 odst. 1 zákona o lesích trvalé odnětí části pozemku p. č. Y k. ú. X, dle přiloženého zákresu o výměře 70 m² určeného k plnění funkcí lesa za účelem dodatečného povolení stavby určené k zabezpečení stability lesního pozemku p. č. Y a ochrany stavebního pozemku p. č. X před případnými škodami způsobenými zejména sesuvem půdy z okolních lesních pouze. Jak se podává z odůvodnění tohoto rozhodnutí, krajský úřad konstatoval, že na předmětném pozemku je umístěna masivní železobetonová základová deska s nástavbou sklepení a při jejím eventuálním odstraňování by mohlo dojít ke škodám na okolním porostu a došlo by též destabilizaci stavbou dotčeného lesního pozemku; proto dospěl k závěru, že není možné trvat na odstranění stavby a přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí a trvalé odnětí povolil.
36. Na základě podnětu MÚ Černošice Odbor životního prostředí k přezkoumání uvedeného rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje rozhodlo Ministerstvo zemědělství rozhodnutím ze dne 28. 8. 2009 tak, že Krajský úřad Středočeského kraje Odbor životního prostředí a zemědělství jako příslušný správní orgán podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích ve znění pozdějších předpisů a podle § 89 odst. 1 správního řádu přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci odvolacího řízení a po zvážení všech známých skutečností a vyhodnocení důkazů rozhodl na základě ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, že rozhodnutí MÚ Černošice ze dne 24. 3. 2009 zrušuje a věc vrací městskému úřadu k novému projednání.
37. Žalobce podal proti rozhodnutí rozklad, o němž zamítavě rozhodl ministr zemědělství rozhodnutím ze dne 10. 12. 2009.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

38. MÚ Černošice provedl dne 13. 4. 2010 ve věci místní šetření, popis zjištěného stavu je následující: „V místě původní chaty na parcele st. X s přesahem na lesní pozemek Y katastrální území X se nachází přízemní objekt o rozměrech 8,25 × 8,50 × 3,30 m. Nad čelní stěnou je přesah stropu podepřený dvěma pilíři. Čelní stěna je z cihel Porotherm, jsou v ní umístěny dveře a vedle nich z každé strany jedno okno - v době ohledání provizorně uzavřené. Zadní stěna objektu je celá zapuštěná ve svahu. Při čelním pohledu levá stěna objektu je rovněž vnořena do svahu. Pravá stěna objektu je cca z jedné třetiny vnořené do svahu. Cca 2 m za objektem je zídka výšky 1 m z tvárnic (foto číslo 1 až 8). Oplocená část pozemku je stupňovitě svažité, porostlá ředinou s převahou borovic, modřínů a dubu. Stromy nad objektem, po stranách ani pod ním nejeví známky naklonění. V okolí objektu, respektive v jeho blízkosti jsou tři pařezy, které rovněž nejeví známky naklonění (foto číslo 9 až 14). Terén v okolí objektu je poznamenán terénními úpravami. Z levé strany je svah v sousedství stavby odtěžen, čímž vznikla kolmá stěna výšky cca 2 m. V ní je částečně obnažen kořenový systém vzrostlé borovice rostoucí nad touto částí svahů. Z pravé strany je svah vedle stavby rovněž částečně odtěžen - je zde vytvořený rigol. V místě pařez po borovici. Před objektem je přírodní terasa proměnlivé šířky od jednoho metru do šesti metrů, na této terase je torzo bývalého oválného rybníčku (nádržky) o průměru cca 2 m. V těsné blízkosti stavby ani v jejím širším okolí v rámci oplocené části pozemků nejsou patrné známky samovolných sesuvů půdy, trhliny a podobně ani naklonění stromů. Oplocená část pozemku tvoří mírněji svažitý ostroh, přičemž za oplocením se svah ze tří stran prudčeji sklání. (foto číslo 15 až 26).“
39. Součástí správního spisu je rovněž pořízená fotodokumentace zachycující stavbu v době ohledání.
40. Rozhodnutím ze dne 17. 5. 2010, č. j. ŽP/MEUC-026497/2010/L/Mi, ve znění opravného usnesení ze dne 24. 6. 2010, č. j. ŽP/MEUC-033725/2010/L/Mi, městský úřad odnětí části pozemku nepovolil s tím, že v daném případě se nejedná o nutné zabezpečovací opatření, které by mělo oporu v § 22 odst. 1 lesního zákona, stavba nemá s ohledem na kritéria podle § 13 odst. 2 lesního zákona charakter veřejně prospěšného zařízení a stavba nemá oporu v platné územně plánovací dokumentaci.
41. K odvolání žalobce Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 14. 10. 2010, č. j. 106165/20108/KÚSK /OŽP/2Mi, napadené rozhodnutí městského úřadu zrušil a věc se vrátil správnímu orgánu k dalšímu projednání. Na základě podnětu MÚ Černošice k přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 14. 10. 2010 mimo odvolacího řízení ministerstvo zemědělství vydalo rozhodnutí ze dne 10. 2. 2011, č. j. 36213/2010-1623, kterým mimo odvolací řízení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje změnilo tak, že odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí MÚ Černošice ze dne 17. 5. 2010 potvrdilo. Proti rozhodnutí podal žalobce rozklad, o němž zamítavě rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 4. 2011, č. j. 66097/2011- MZE -10000.
42. Žalobce se bránil vydanému rozhodnutí správní žalobou, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 12. 2015, č. j. 8A 131/2011-37. Městský soud v Praze zrušil napadené rozhodnutí ministra zemědělství pro jeho nepřezkoumatelnost a vrátil věc k dalšímu řízení. Žalovanému vytkl, že znaleckými posudky a vyjádřeními různých osob, které jsou součástí správního spisu (posouzení a zprávy RNDr. Pavla Poláka ze dne 5. 11. 2006, ze dne 14. 3. 2007 a ze dne 7. 9. 2007, vyjádření Ing. J. Š. ze dne 28. 3. 2008, znalecký posudek číslo 998-25/08 vypracovaný Ing. Pavlem Viceníkem ze dne 14. 5. 2008) se žalovaný nijak nezabýval, ani se s nimi žádným způsobem nevypořádal.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

43. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozklad žalobce opětovně zamítl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se podává, že žalovaný vyšel z fotodokumentace pořízené městským úřadem při ohledání na místě samém. Z ní zjistil, že objekt na pozemku p. č. Y k. ú. X odpovídá prvnímu podlaží plánované rekreační stavby, jak byla naprojektována společností Sting project s.r.o., předmětnou stavbu tak není možné považovat za opatření realizované ve smyslu § 22 lesního zákona. Žalovaný poukázal na skutečnost, že k této okolnosti se vyjádřil již Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 11 Ca 110/2009-41. Žalovaný konstatoval, že jednání žalobce bylo posouzeno jako delikt a není přípustné, aby v probíhajícím správním řízení bylo posuzováno jako realizace opatření ve smyslu § 22 lesního zákona.
44. Žalovaný připomněl, že v předchozím správním řízení byly opakovaně hodnoceny veškeré znalecké posudky předložené ze strany žalobce, zejména pokud se jedná o posudek vypracovaný Ing. Janou Horovou a bylo konstatováno, že tento posudek je co do svých závěrů nejednoznačný, když připouští, že předmětná stavba je využitelná jako základ pro nástavbu, a to i bytovou.
45. Co se týče dalších posudků a odborných vyjádření k námitce žalobce, že místním šetřením provedeným ve dnech 14. A 25. 4. 2008 znalcem Ing. Pavlem Viceníkem bylo zjištěno, že předmětné území je již po několik desetiletí změněno stavební činností dřívějších vlastníků pozemků a nejde o původní stav lesního pozemku, uvedl žalovaný, že toto zjištění není relevantní, neboť předmětný posudek byl zpracován již v době, kdy na předmětném pozemku probíhaly dílčí stavební práce spojené se zajišťováním základů nového stavebního objektu, a posudek sám hovoří o staveništi. Pro řízení o trvalém odnětí pozemků plnění funkcí lesa nemá takový posudek žádnou váhu, neboť ani skutečnost, že by pozemek aktuálně neplnil funkce lesa, nevyvrací fakt, že pozemek k plnění funkcí lesa určen je. V posudku popsany stav je výsledkem protiprávních činností předchozích a současného vlastníka.
46. K vyjádření Ing. Josefa Štveráka žalovaný uvedl, že tento vykonává na majetku žalobce funkci odborného lesního hospodáře, a to od 1. 12. 2007 tj. od doby, kdy byl stavební objekt na předmětném pozemku realizován a pozemek byl ovlivněn stavební činností.
47. Pokud se jedná o odborná vyjádření a zprávy RNDr. Pavla Poláka, žalovaný konstatoval, že z těchto zpráv vyplývá nevyhovující stavebně technický stav původní chaty daný stářím, špatným založením na nestabilním podloží. Zprávy dokládají negativní působení atmosférických vlivů na novou stavbu a okolní terén, včetně nestability odkrytého výkopu, v důsledku nedokončené výstavby. Není z nich průkazné ohrožení původní chaty negativním účinkem okolního lesního pozemku.
48. Žalovaný konstatoval, že rozhodnutím MÚ Černošice ze dne 17. 5. 2010 bylo náležitě zhodnoceno splnění podmínek pro odnětí žadatelem požadované části pozemku plnění funkcí lesa podle kritérií obsažených v § 13 odst. 1 a 2 lesního zákona, přičemž MÚ dospěl k závěru, že v daném případě odnětí pozemků k plnění funkcí lesa je v rozporu s § 13 odst. 1 a 2 písm. a) lesního zákona. V daném případě je veřejnoprávní zájem na zachování předmětné části pozemku k plnění funkcí lesa nadřazen zájmům soukromým, reprezentovaným výstavbou rekreačního objektu, a to nejen z důvodu zachování možnosti hospodaření v lese, ale i možnosti obecného užívání lesa veřejností.
49. Pokud jde o námitku nepatrnosti záboru plochy pozemků, konstatoval žalovaný, že tento argument nemá jakoukoliv relevanci, jeho uplatnění by znamenalo umožnit odnímat po

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

malých částech lesní pozemky kdekoliv a pro jakýkoliv účel. K ochraně práv nabytých v dobré víře na podkladě rozhodnutí krajského úřadu žalovaný konstatoval, že žalobce žádných práv v dobré víře nabýt nemohl, neboť rozhodnutí krajského úřadu bylo vydáno až poté, co již byla předmětná stavba, pro jejíž existenci řízení o odnětí pozemků plnění funkcí lesa probíhá, realizována.

IV. Posouzení žaloby

50. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, která jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
51. Podle § 3 odst. 1 písm. a) lesního zákona, *pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou pozemky s lesními porosty a plochy, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky a nezpevněné lesní cesty, nejsou-li širší než 4 m, a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů podle § 13 odst. 1 tohoto zákona (dále jen "lesní pozemky")*,
52. Podle § 13 odst. 1 lesního zákona, *veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu.*
53. Podle § 15 odst. 1 a 2 věta první lesního zákona, *odnětí pozemků plnění funkcí lesa (dále jen "odnětí") je uvolnění těchto pozemků pro jiné využití. Omezení využívání pozemků pro plnění funkcí lesa (dále jen "omezení") je stav, kdy na dotčených pozemcích nemohou být plněny některé funkce lesa v obvyklém rozsahu. Odnětí nebo omezení může být trvalé nebo dočasné. Trvalým se rozumí trvalá změna využití pozemků, dočasným se pozemek uvolňuje pro jiné účely na dobu uvedenou v rozhodnutí (§ 13 odst. 1).*

Odnětí nebo omezení pro nové stavby pro rekreaci na pozemcích určených pro plnění funkcí lesa musí být v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.

54. Podle § 22 odst. 1 a 2 lesního zákona, *vlastníci nemovitostí nebo investoři staveb a zařízení jsou povinni provést na svůj náklad nezbytně nutná opatření, kterými jsou nebo budou jejich pozemky, stavby a zařízení zabezpečeny před škodami způsobenými zejména sesuvem půdy, padáním kamenů, pádem stromů nebo jejich částí, přesahem větví a kořenů, zastíněním a lavinami z pozemků určených k plnění funkcí lesa; tato opatření jsou oprávněni provést i na pozemcích určených k plnění funkcí lesa. Rozsah a způsob zabezpečovacích opatření stanoví orgán státní správy lesů, pokud není podle zvláštních předpisů příslušný jiný orgán státní správy. Vlastník pozemků určených k plnění funkcí lesa je povinen provedení opatření strpět.*

Vyžaduje-li zajištění bezpečnosti osob a majetku kromě opatření uvedených v odstavci 1 i změnu ve způsobu hospodaření v lese nebo omezení ve využívání pozemků určených k plnění funkcí lesa, rozhodne orgán státní správy lesů o dalších opatřeních a určí, kdo ponese náklady s tím spojené a kdo nahradí vlastníku lesa případnou újmu. Ustanovení zvláštních předpisů zůstávají nedotčena.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

55. Mezi účastníky není sporu, že pozemek parc. č. Y v k. ú. X, je pozemkem plnícím funkci lesa podle lesního zákona.
56. Klíčová žalobní námitka spočívá v tvrzení žalobce, že žalovaný své rozhodnutí opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav, neboť na pozemku (resp. jeho části) zřídil zařízení sloužící zabezpečení před škodami způsobenými sesuvem půdy ve smyslu § 22 lesního zákona. Žalobce argumentuje tím, že změna využití pozemku určeného k plnění funkcí lesa je možná i z jiného důvodu, než pro umístění stavby pro rekreaci. Správní orgán může udělit výjimku ze zákazu využití pozemku k jiným účelům a to ve veřejném zájmu podle § 13 odst. 1 lesního zákona. Při zřízení zabezpečovací konstrukce žalobce jednal ve veřejném zájmu a jsou splněny podmínky pro změnu využití pozemku.
57. Možnost odnětí pozemků k jiným účelům, než výstavbě rekreačního zařízení vyplývá z dikce § 16 lesního zákona, podle něhož: *Žádost o odnětí nebo o omezení podává orgánu státní správy lesů ten, v jehož zájmu má k odnětí nebo k omezení dojít. (...) V rozhodnutí o odnětí nebo o omezení orgán státní správy lesů uvede záměr, k jehož uskutečnění bylo rozhodnutí vydáno.*
58. Ve správním řízení se žalobce dovolával znaleckých posudků a odborných vyjádření, jimž prokazoval, že zřízením zabezpečovací konstrukce plnil obecnou prevenční povinnost a pozemek tím zabezpečil před dalším sesuvem podloží. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2005, čj. 5 As 2/2004-55, „nezbytně nutná opatření ve smyslu § 22 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, jsou taková opatření, která jsou (naprosto) nutná, zapotřebí k zabránění reálně hrozící škody, v daném případě pádu stromů nebo jejich částí, a tím ohrožení nemovitostí a zařízení.“
59. Městský soud v Praze obsah uvedených listin, které jsou součástí správního spisu, přezkoumal a učinil z nich následující závěry. V souhrnné technické zprávě zpracované společností STING PROJECT s.r.o. je stavba popsána jako stabilizující prvek, jež má za účel zabezpečit stavební pozemek č. p. X a dále zabezpečit okolí proti vlivu sesouvajících se zemin, konkrétně se jedná o železobetonovou vanu, jejíž strop tvoří železobetonová deska staticky sprážená se stěnami.
60. Z vyjádření RNDr. Poláka ze dne 5. 11. 2006 se podává, že rekognoskace zájmového území proběhla dne 31. 10. 2006. Bylo zjištěno, že pozemky leží na východním svahu nad Vltavským údolím v nadmořské výšce asi 300 m. Srub stojí u okraje pozvolnějšího svahu, který se 15 m východně od srubu prudce lomí k Vltavě. Okolí srubu je upravené, částečně odtěžené a vyrovnané násypem. Násyp je porušený, vzniklé poruchy naznačují, že násyp je méně stabilní a v pohybu směrem k lomu svahu. Svahové pohyby byly zjištěny v navážkách násypů, na kterých je postavena východní část srubu a v jeho nejbližším okolí. Zjištěnými trhlinami zasakuje povrchová voda do navážek násypů, zasakující voda vymývá jemné částice, což způsobuje prosedání násypu a jeho pohyb. Stávající násyp doporučil odtěžit, uložit v deponii a po posouzení statikem zeminu znovu použít. Díky poklesu navážky dochází k poklesu nosných trámů a obvodové zdi srubu. Západní část srubu je stabilní, neboť leží na odkopaném rostlém terénu.
61. V následujícím vyjádření ze dne 14. 3. 2007, konstatoval, že při podchycování a zajišťování základů stávající chaty došlo k uvolnění narušeného obvodového zdiva základů, základovou půdu tvořily navážky, které byly středně ulehlé a narušené klimatickými vlivy, při podchycování základů došlo k uvolnění neulehlého podzákladí, které se vysypalo a obnažilo základové zdivo, které se stalo nestabilním a přestalo plnit svou funkci. Další

pokusy o podchycení stávající chaty a zabezpečení základového zdiva, podle vyjádřeného názoru, nebudou splňovat požadovaný účel a je nutné stávající základy odstranit, včetně navážek a provést nové základy na rostlé základové půdě.

62. V navazujícím vyjádření ze dne 7. 9. 2007 se pak uvádí, že stěny výkopu od těžených navážek v místě stávajícího srubu nebyly stabilní, docházelo k částečné destrukci, která potvrdila obavu z předešlého posouzení. Proto muselo být urychleně provedeno zabezpečení stavebního pozemku X, aby se zabránilo v dalších pohybech svahu. Obhlídkou terénu bylo potvrzeno, že se jedná o plouživý pohyb povrchových vrstev navážek, svahových uloženin a fluvialních sedimentů, který je způsoben převážně klimatickými vlivy.
63. Součástí spisového materiálu je rovněž statický posudek zpracovaný Ing. J. K., který na základě prohlídky objektu dne 18. 3. 2007 provedl posouzení fyzického stavu a statiky rekreační chaty žalobce na dotčených pozemcích.
64. Jak se z posudku podává, jedná se o dvoupodlažní chatu a obytné podkroví, která je provedena ze dvou druhů materiálů; suterénní část má obvodové zdivo z kamene skládaného na sebe bez řádného maltování, nadzemním podlaží a podkroví má jako nosný prvek dřevěný rámový skelet osazený na základových trámech uložených na zdivu suterénu.
65. Při prohlídce byly zjištěny dva zásadní typy poruchy objektu. První spočívá v narušení podloží pod základy, kdy dle vyjádření geologa došlo k degeneraci pevnostních parametrů neulehlých zemin vlivem zasakování vody a dále při podchycování narušených základů. Druhý typ poruchy je v nosné dřevěné kostře skeletu nadzemní části chaty. Po odstranění vnitřního obložení bylo zjištěno, že základový rám, sloupky a vodorovné příčle stěn jsou napadeny biotickými škůdci. Dřevní hmota se rozpadá a lze ji ručně odstranit v celém profilu. Fyzický stav nosných konstrukcí označil za nevyhovující a sanaci těchto prvků za prakticky nemožnou. Jediným řešením je podle závěrů znalce stávající konstrukci chaty od základu odstranit, napadené dřevo spálit nebo odvézt do spalovny a vybudovat nový objekt dle řádných stavebních a konstrukčních zásad pro tento typ objektu.
66. Ing. J. Š., odborný lesní hospodář doporučil provést trvalé odnětí pozemku v části parc. Y o výměře 70 m² z důvodu zdárného ukončení stavební akce zabezpečení stavební parc. č. X a zabezpečení stavby pro rodinou rekreaci na této parcele s evidenčním číslem Z.
67. Pokud jde o znalecký posudek č. 133-08/2221 na posouzení druhu stavby podaný Ing. Janou Horovou, konstatuje městský soud, že znalkyně charakterizuje stavbu jako nadstandardní opěrný konstrukční systém pro zajištění svahů, řešením odpovídajícím geologickým podmínkám dané lokality, s využitelnými vnitřními prostory. V současné době, tj. ke dni zpracování znaleckého posudku dne 29. 11. 2008 nelze stavbu charakterizovat jako bytovou; z projektové dokumentace je zřejmé, že vybudovaný opěrný systém lze využít pro další nástavbu (i bytovou).
68. I když se Městský soud v Praze neztotožňuje zcela s hodnocením důkazů, jak je žalovaný provedl, dospěl k závěru, že právní závěry, k nimž žalovaný dospěl, mají ve zjištěném skutkovém stavu oporu, nevybočují z mezí určených právní úpravou a především vydané rozhodnutí nepředstavuje nepřipustný zásah do veřejných subjektivních práv žalobce.
69. Ze shora uvedených odborných vyjádření a znaleckého posudku Ing. Horové vyplývá, že před podáním žádosti o vynětí pozemků a následného zamítavého rozhodnutí městského

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

úřadu, byl na pozemku žalobce umístěn rekreační objekt – srub v nevyhovujícím stavebně – technickém stavu spočívající v narušení podloží pod základy a poškození dřevěného základového rámu, sloupků a vodorovných příčlů biotickými škůdci. Při podchycování a zajišťování základů stávající chaty došlo k uvolnění narušeného obvodového zdiva základů, základovou půdu tvořily navážky, které byly středně uhlé a narušené klimatickými vlivy, při podchycování základů došlo k uvolnění neulehlého podzákladí, které se vysypalo a obnažilo základové zdivo. To přestalo být stabilní a již neplnilo svou funkci.

70. Žalobce umístil na pozemky železobetonovou konstrukci, která dle náleзовé části posudku vypadala takto: železobetonová monolitická konstrukce téměř čtvercového půdorysu, zastropená železobetonovou monolitickou deskou tloušťky 200 mm. Půdorysné rozměry jsou 8, 70 × 8, 13 m² se dvěma přesazeným základovými pasy. Monolitická konstrukce zapuštěná do svažitého terénu a výškově osazená podle projektové dokumentace firmy Sting project s.r.o.. Za zapuštěnou stěnou je původní, nedostatečně funkční opěrná zeď z betonových KB bloků. Zeď byla postavena cca před 15 lety. Původní stavební parcela p. č. X má plochu 42 m², současně zastavěná plocha přesahuje do parcely č. Y dalšími cca 39 m².
71. Městský soud v Praze závěry posudku nepokládá, na rozdíl od žalovaného, za rozporné. Žalobce na uvedených pozemcích postavil konstrukční systém pro zajištění svahů, opatřený dveřmi a dvěma okny, který lze využít pro další nástavbu a to i určenou k obýváním. Předmětem řízení při tom není, zda se žalobce dopustil protiprávního jednání. Uvedená otázka byla řešena v řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 11 Ca 110/2009. Městskému soudu je známo z jeho činnosti, že rozsudkem ze dne 14. 7. 2010, č. j. 11Ca 110/2009-41, byla žaloba, již se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. 2. 2009, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 20.000,-Kč za porušení ustanovení § 55 odst. 1 písm. b) zákona o lesích, zamítnuta. Rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2011, č. j. 7 As 25/2011 – 82, z procesních důvodů. Rozsudkem ze dne 13. 10. 2011, č. j. 11Ad 13/2011-14, městský soud v Praze podanou žalobu znovu zamítl, neboť shledal, že žalobce provedl demolici stávající rekreační chaty evidenční číslo Z a započal se stavbou novou, zděnou, která byla postavena na železobetonové konstrukci základů s provedenými hydroizolacemi a částečnou tepelnou izolací stěn včetně cihelné přízdívky do výše 500 centimetrů. Přestože projektová dokumentace hovoří o základové desce-zabezpečovací konstrukci, jedná se nepochybně o dokumentaci skutečného provedení nové stavby rekreační chaty. Pro účely posouzení jednání žalobce z hlediska odpovědnosti za správní delikt proto podle závěrů městského soudu neobstojí tvrzení, že se jednalo o nezbytné nutné opatření před vznikem škod na pozemku, určeném k plnění funkcí lesa, když charakter stavby – masívní železobetonová deska o ploše 68 m² – nasvědčuje spíše opatření z hlediska statiky nově budovaného objektu zděné chaty. Takové opatření nemá podle názoru soudu charakter žalobcem zmiňovaného opatření podle ustanovení § 22 odstavec 1 zákona o lesích.
72. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 6. 2012, č. j. 7As 39/2012-24, zamítl jako nedůvodnou kasační stížnost žalobce.
73. Za klíčové pokládá městský soud, zda stavba realizovaná žalobcem odůvodňuje trvalé vynětí části pozemku p. č. Y z pozemků určených k plnění funkcí lesa.

74. Městský soud v Praze uvažil o této otázce v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2017, č. j. 1 As 24/2016-61 (byť se týká skutkově odlišné věci), v němž Nejvyšší správní soud uvedl: „možnosti dosáhnout vynětí libovolných pozemků z kategorie pozemků určených k plnění funkce lesa „pouhým“ jejich faktickým užíváním k jinému účelu, lhotejno zda v souladu či v rozporu s požadavky právního řádu (například protiprávní vymýcení lesa majitelem pozemku, které by bylo následně „zhojeno“ vyvoláním určovacího řízení podle § 3 odst. 3 lesního zákona s tím, že se již nejedná o les. Takový výsledek by přitom byl ve zřejmém rozporu s veřejným zájmem na ochraně plošné výměry lesů jako „národního bohatství, tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí“ (§ 1 zákona).“
75. Nosné důvody uvedeného rozhodnutí dopadají i na nyní projednávanou věc.
76. Pokud by opěrný systém měl sloužit jako základ bytové nástavby, jak žalovaný dovozuje z výsledku ohledání provedeného městským úřadem na místě samém, bylo by odnětí části pozemku možné pouze za splnění podmínky § 15 odst. 2 (soulad se schválenou územně plánovací dokumentací), která však v době vydání rozhodnutí splněna nebyla.
77. Pokud se však jedná pouze o konstrukci, která má zamezit sesuvům půdy, nelze, jak správně žalovaný uvádí, nalézt konkrétní důvod pro který by mělo být žádosti žalobce vyhověno. Bez ohledu na to, zda žalobce postupoval v souladu s § 22 odst. 1 lesního zákona (jak tvrdí), či je umístěná stavba v rozporu s právními předpisy (kdy byl za tento správní delikt postihnut) není zřízení takové konstrukce zákonným důvodem pro odnětí části pozemku, na níž se stavba nachází.
78. Závěr městského soudu má oporu i v závěrech, k nimž dospěl Nejvyšší správní soud v související věci v již zmíněném rozsudku ze dne 14. 6. 2012, č. j. 7As 39/2012-24. Zde Nejvyšší správní soud uvádí: „výstavba v této věci byla v každém případě zahájena bez jakéhokoliv povolení a pozemek určený k plnění funkcí lesa tak byl dotčen v rozporu se zákonem. Je tomu tak proto, že podle ustanovení § 13 odst. 1 lesního zákona, jež obsahuje u ochrany pozemků určených k plnění funkcí lesa základní povinnosti, stanoví že veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa musí být účelně obhospodařovány podle tohoto zákona. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. O výjimce z tohoto zákazu může rozhodnout orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu. Výjimku tedy v takových případech představuje pravomocné rozhodnutí orgánu státní správy lesů o dočasném nebo trvalém odnětí či omezení plnění funkce lesa ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 lesního zákona, vydané před vlastním započítáním jiného využívání pozemku určeného k plnění funkce lesa.“
79. Lesní zákon v ustanovení 15 odst. 3 písm. a) a b) ještě připouští na pozemcích určených k plnění funkcí lesa umístění staveb tam uvedených bez odnětí (signály, stabilizační kameny a jiné značky pro geodetické účely, stožáry nadzemních vedení, vstupní šachty podzemního vedení, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 30 m²; přečerpávací stanice, vrty a studny, stanice nadzemního nebo podzemního vedení, zařízení a stanice sloužící monitorování životního prostředí a větrní jámy, pokud v jednotlivých případech nejde o plochu větší než 55 m²). Pokud by byla některá z taxativně uvedených staveb umístěna na lesním pozemku, je plocha zastavěná touto stavbou i nadále pozemkem určeným k plnění funkcí lesa. Stavba umístěna stěžovatelem však v tomto případě není v taxativně vyjmenovaných stavebách uvedena. I kdyby se tedy jednalo o stavbu zabezpečovací, umístěním takové stavby by přesto docházelo k využívání lesního pozemku k jinému účelu. (zvýrazněno městským soudem)

80. *Opodstatněná není ani námitka kasační stížnosti, která s poukazem na ustanovení § 415 občanského zákoníku, § 417 odst. 1 téhož zákona a ustanovení § 420 občanského zákoníku dovozuje, že jednáním vlastníka pozemku nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty správního deliktu, jak je mu kladeno za vinu.(...) Podle ustanovení § 22 odst. 1 lesního zákona vlastníci nemovitostí nebo investoři staveb a zařízení jsou povinni provést na svůj náklad nezbytně nutná opatření, kterými jsou nebo budou jejich pozemky, stavby a zařízení zabezpečeny před škodami způsobenými zejména sesuvem půdy, padáním kamenů, pádem stromů nebo jejich částí, přesahem větví a kořenů, zastíněním a lavinami z pozemků určených k plnění funkcí lesa; tato opatření jsou oprávněni provést i na pozemcích určených k plnění funkcí lesa. Rozsah a způsob zabezpečovacích opatření stanoví orgán státní správy lesů, pokud není podle zvláštních předpisů příslušný jiný orgán státní správy. Vlastník pozemků určených k plnění funkcí lesa je povinen provedení opatření strpět.*
81. *Nejvyšší správní soud považuje za nutné na tomto místě říci, že ani tato námitka není opodstatněná. Stěžovatel přehlíží, že rozsah a způsob zabezpečovacích opatření si neurčuje vlastník ohrožené nemovitosti podle své vůle, ale rozhoduje o nich orgán státní správy lesů nebo jiný orgán státní správy (předposlední věta § 21 odst. 1 lesního zákona). Vlastník pozemku určeného k plnění funkcí lesa pak má povinnost provedení opatření strpět, a to opět způsobem a v rozsahu stanoveném orgánem státní správy lesů, a nemá možnost o zabezpečovacích opatřeních sám rozhodnout ani v případě ochrany vlastní nemovitosti (poslední věta § 21 odst. 1 lesního zákona).“*
82. K žalobním námitkám pak městský soud konstatuje následující.
83. Městský soud přisvědčuje žalobci, že změna využití pozemku určeného k plnění funkce lesa je možná i v souvislosti s využitím pozemku. V projednávané věci však pro to nebyly splněny zákonem předvídané podmínky.
84. Pokud jde o tvrzení, že žalobce plnil obecnou prevenční povinnost a vynětí pozemku je nezbytné ve veřejném zájmu, jde o nepochopení zákonné úpravy. Podle shora citovaného § 13 zákona o lesích, může orgán státní správy lesů rozhodnout o výjimce ze zákazu využití lesa k jiným účelům buď na základě žádosti vlastníka lesního pozemku, nebo ve veřejném zájmu. Tedy buď z jednoho, nebo druhého důvodu. Tímto důvodem však není zabezpečení pozemku před škodami, jak vlastníku ukládá § 22 odst. 1 zákona o lesích.
85. Námitce nehospodárnosti řízení městský soud konstatuje, že řízení před správními orgány skutečně trvalo neúměrně dlouhou dobu, na věcné správnosti napadeného rozhodnutí to však ničeho nemění.
86. Žalobce se nemůže dovolávat dobré víry ve vztahu k územnímu plánu, neboť sám připouští, že mu byl znám územní plán obce z roku 2005 který pozemek parc. č. X do zastavitelného území nepočítal.

V.

Závěr a náklady řízení.

87. Městský soud v Praze neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou. Napadené rozhodnutí má oporu v provedeném dokazování a je věcně správné. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

88. O nákladech řízení rozhodl Městský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému náleží právo na náhradu nákladů řízení. Protože však žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti náklady nevznikly, soud jejich náhradu žádnému z účastníků nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu